

OFFICIA PROPRIA
DIOECESIOS
OSNABRUGENSIS

PARS VERNA

In Festis novem Lectionum a Feria V post Cineres usque ad Sabbatum post Dominicam Passionis occurrentibus dicitur IX Lectio de Homilia Feriæ currentis, et de ea fit Commemoratio in Laudibus et Vesperis, ante Commemorationem Festi Simplicis forte occurrentis.

Die 13 Februarii

*S. GOSBERTI

Episcopi

Osnabrugensis et Martyris

Duplex

IN I VESPERIS

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Infirmítatem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus própriæ actiõnis gravat, beáti Gosbérti Mártiris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis (Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V., Confessorum):

I Propr. Osnabruen. P. Verna

Ant. Nomen eórum pórmanet in ætérnum, pórmanens ad filios eórum, sanctórum virórum glória.

V. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. R. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitricis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiám tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. (Qui vivis et regnas.)

Deinde Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones A Míléto, ut in Comuni unius Martyris.

In II Nocturno

Lectio iv

Beátus Gosbértus ecclésiæ Osnabrugensis quartus episcopus fuit. Qui, cum sanctus Ansgárius, præstantíssi-

mus Suecórum aliorúmque populórum Apóstolus, Evángelium prædicáret, ejus discipulus et insignis collaborátor erat in converténdis pagánis. Vir pius ac doctus necnon sánguinem suum pro fide Christi profúndere anhélans, postquam e gente Suecórum, ubi ordinátus erat, cum persecutióne ejéctus est, episcopátum Osnabrugénssem sanctitáte magis quam bonórum temporálium sollicitúdone pastor bonus administrávit. Multis tandem in episcopáli múnere labóribus perfúctus, bonis opéribus plenus, ærúmnis tolerátis Martýribus similis, vitam beátam in terris actam beatióre morte coronávit, anno salutis reparátæ octingentésimo septuagésimo quarto.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non dereliquit eum. **Et.**

De Expositiõe sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centésimumdecimumoctávum

Lectio v Sermo 21

Principes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit,

nullum violéntus opprèsserit, nullius sánguinem fúderit, nullius torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustínere cogátur supplicia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salutis, et impugnétur, ut possit dicere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crimine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiõnibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósio. **Et.**

Lectio vi

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitatis est, timóris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salutem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dómi-

num, omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratiõe beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In III Nocturno Homilia in Evángelium Si quis venit ad me, de eodem Comuni 1 loco; et dicitur **R.** VIII Dómine, prævenísti eum.

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custodit eam.

Oratio

Infirmítatem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus própriæ actiõnis gravat, beáti Gosbérti Martýris tui atque Pontíficis intercessiõe gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti (S. Adolpho Episcopo et Confessore), Commemoratio præcedentis, Feriæ ac S. Valentini Presbyteri et Martyris.

Die 14 Februarii

*** S. ADOLPHI**

Ep. Osnabrugensis et Conf. Duplex (m. t. v.)

IN I VESPERIS

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Pontifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Adólphi Confessoris tui atque Pontíficis solemnitate deférimus: et, qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis (S. Gosberti Episcopi et Martyris):

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequá-tur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Infirmitátem, ut supra.

Deinde post Commemorationem Feriæ Commemoratio S. Valentini Presbyteri et Martyris:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum

non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártiris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne, liberémur. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno Lectiones Fidé-
lis sermo, ut in Comuni Con-
fessoris Pontificis.

In II Nocturno

Lectio iv

Adólphus, Simónis cómitis Teklenburgénsis filius, a prima ætate pietáti addíctus, clericáli státui adscríbi vóluit. Cum autem ad célebre monastérium órdis Cisterciénsis, Campum beátæ Mariæ Vírginis véterem dictum prope Rhenum quondam venísset, et post Missam in oratório staret, vidit mónachos ad síngula accedéntes altária humilitérque confiténtes peccáta nudáre dorsa ad suscipiéndas disciplínas. Quod spectáculum tantum boni in corde adolescéntis operátum est, ut discédere ex monastério nolúerit, sed sáculi pompam contémns et totum se ad Deum convértens ibídem mánsit, religionisque sacrum hábitum suscep-

rit. Mónachus factus, in piis obséquiiis et divinárum rerum contemplatióne vivébat, ac tantum mox profécit, ut non multo témpore post tum propter nobilitátem tum propter sanctimóniam ad regéndam ecclésiám Osnabrugensem evocátus et episcopus consecrátus sit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Venerábilis præsul, Sedis Osnabrugénsis duodecésimus, tam divinis quam sæcularibus áctibus cláruit, doctrína, fervóre, prudéntia exornátus pedum gestávit, multa bona et salutária in ecclésia et diocési Osnabrugénsi perfécit. Fundatióne ad festum sanctæ Catharinæ in Cathedráli templo solémniter celebrándum approbávit, ejúsdem templi thesauráriam valde auxit, cantóriam instituit, altáre sanctorum Crispíni et Crispiniáni consecrávit. Collegiatarum ecclésiárum canónicos omnes ab exuviárum solutióne líberos declarávit, forénses ecclésiám beátæ Mariæ Vírgini sacram cum banno totius civitátis Osnabrugénsis capitulo suo líbera donatióne incorporávit, archidiaconórum, quos

in partem pastorális sollicitúdinis vocáverat, potestátem dilatávit. Decessóris sui donatióne, qua monastério in Hérzebrock jus archidiaconále collátum erat, ratam hábit et confirmávit, monastériis Malgardénsi, Iburgénsi, sanctæ Gertrúdis in monte prope Osnabrugum amicus et benéficus, cænobiórum jura acérrimus semper vindex stréne defendébat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

In omnes ecclésiás, præsertim vero in capítulum et ministros ecclésiæ beátus Adólphus erat muníficus, páuperes leprosósque fovébat, miserábiles non dedignábat visitáre. Et postquam ecclésiæ Osnabrugénsi octo fere annos præfuit, anno millésimo ducentésimo vigésimo quarto, prídie Kaléndas Júlii, natúra débitum persólvit, multósque meritórum manipulos in cælum intulit, mira sanctitátis opinióne in terris relicta. In ecclésia Cathedráli cónditus, étiam pósteris tempóribus in præcipuo semper honóre a Christifidélibus hábitus est, fuitque sepulcrum ejus gloriósum. Anno autem Christi millésimo sex-

centésimo quinquagésimo primo Franciscus Wilhélmus, episcopus Osnabrugénsis, pietate in beátum prædecessórem motus, ipsius sepulcrum quarto Nonas Decémbris præsenté Cathedrális templi capítulo multisque fidélibus aperiri et sacra ossa invénta elevári atque in theca débito cum honóre repóni jussit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigilæ, de eodem Comuni 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Adólphi Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus: et, qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et post Commemorationem Feriæ fit Commemoratio S. Valentini:

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

V. Justus ut palma florébit.
R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beati Valentini Mártyris tui natalitia cõlimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessiõne, liberémur. Per Dõminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit Dõminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dõminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dõmine, preces nostras, quas in beati Adólphi Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absolve peccáttis. Per Dõminum.

Et post Commemorationem Feriæ fit Commemoratio Ss. Faustini et Jovitæ Martyrum:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et per-

venérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dõmino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártyrum tuórum Faustini et Jovitæ solemnitate lætificas: concéde propitiis; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dõminum nostrum.

Die 15 Martii

S. CLEMENTIS MARLÆ
HOFBAUER

Confessoris
Duplex majus

IN I VESPERIS

V. Amávit eum Dõminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beatum Cleméntem Mariam miro fidei róbore et invictæ constantiæ virtute decorásti: ejus méritis et exémpis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritate fervéntes; ut præmia consequámur æterna. Per Dõminum nostrum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir, ut in Comuni Confessoris non Pontificis I loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Clemens Mariá Hofbauer Tassovítii in Morávia natus, a prima ætate in schola christiánæ perfectiõnis eruditus est; magistra potissimum religiosissima matre, quæ puérulum post patris óbitum osténsa Christi Dõmini e cruce pendéntis imágine sic allocúta fertur: En fili, qui hinc in pósterum tibi futurus est pater, cura, ut per eam, quæ ipsi placet, viam incédas. Adoléscentis piestóriam artem didicit; sed ad majóra se vocári præsentiens cœpit inter laboriósæ artis exercitium ad stúdiùm incúmbere litterárum. Bis Romam pedes ad límina Apostolorum peregrinátus est, bis étiam rerum cælestium contemplatiõni libérius vacáturus in erémum secéssit. Verum Deo illum ad altióra vocante intermissa litterárum stúdia in Vindobonénsi Universitate repétiit, navitérque prosecútus est; donec ex puriõre fonte sacras disciplinas hausturus, Romam tertium migrávit. Ibi in sancti Alfónsi familiam singulari Dei providéntia cooptátus est, quam ipsius ópera in díssitas regiõnes propagátum iri sanctus idem Parens divino instinctu præsensit ac palam prænuntiávit.

R. Honéstum fecit illum Dõminus, et custodívit eum

ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem æternam. **V.** Justum dedúxit Dõminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Absolúto cum magno spírítus fervóre tirocinio ac presbyter factus in septentrionáles Európe provincias a Sede Apostólica missus est. Erécto Varsáviæ in Polónia primo suæ Congregatiõnis domicílio, et plúribus sibi adjúctis sóciis, incredibile est, quam copiósio ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénnium expléverit: nihil laboris recúsans, sive ut catholicos ad bonos mores et pietátis cultum revocaret, sive ut hæreticos et Judæos ad veram fidem addúceret. Multa étiam ad religiósam juventutis institutiõnem præstitit. Orphanórum sortem miserátus eréxit hospítium, ubi miserimos quoque patérna caritate alébat; visus subinde stípem eórum causa emendicáre, immo nec faciém ab increpántibus et in se conspuéntibus avértere. Inter has autem curas semper coram Deo ámbulans, Deiparæ Virgini, cujus Rosárium assidue recitábat, singulariter devótus, rectus, simplex, húmilis, cunctis affábilis et benígnus, ómnibus velut sanctitátis exémples júgiter præluxit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Deo soli confisus, plures instituti sui domus variis in regionibus erexit. Ipse vero multas, ob temporum iniquitatem, acerbitates percussus, et e Polonia tandem cum suis expulsus, secessit Vindobonam, ubi duodecim postremis vite annis, ad Dei gloriam strenue operari perseveravit. Præter sedulam enim sanctimonialium Virginum curam totus in eo fuit, ut prædicatione verbi Dei, sacramenti Pœnitentiæ administratione, quam plurimas a salute devias animas Christo lucrificeret. Quem caritatis ignem, tum sacerdotibus, tum maxime selectæ juvenum cohorti, quorum complures suum Congregationi nomen dederunt, infundere adlaboravit. Illud autem indefessa sua opera consecutus est, ut languescentem populi fidem catholicumque spiritum non parum illa ætate imminutum, corroboraret; dignus propterea, quem Pius septimus virum apostolicum, Vindobonensis cleri decus, Ecclesiæque columen appellaret. Meritis tandem plenus, et prodigiorum aliorumque cælestium charismatum munere il-

lustris, prope septuagenarius obdormivit in Domino, Idibus Martii, anno millésimo octingentesimo vigésimo. Eum Leo decimus tertius, miraculis clarum, Beatorum catalogo, Pius vero decimus novis fulgentem signis Sanctorum fastis accensuit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingerere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Gloria Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Comuni Confessoris non Pontificis 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Deus, qui beatum Clementem Mariam miro fidei robore et invictæ constantiæ virtute decorasti: ejus meritis et exemplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritate ferventes; ut præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

V. Justum, ut supra ad Laudes 8*.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Die 26 Martii

S. LUDGERI

Episcopi et Confessoris

Duplex

Ant. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum. (T. P. Allelúja.)

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolam gloriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui beatum Ludgerum, Confessorem tuum atque Pontificem, hodierna die suscepisti atque remunerasti: concede propitius; ut, qui ejus gaudemus meritis, provocemur exemplis, et ejus intercessione veniam et vitam mereamur æternam. Per Dominum nostrum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Fidelis sermo, ut in Comuni Confessoris Pontificis.

In II Nocturno

Lectio iv

Ludgerus in Frisia nobili genere natus, jam adolescens sancto Gregorio Ultra-

jectensi Abbati traditus est, Domino enutriendus. Hoc magistro prima doctrinæ et vitæ sanctioris fundamenta jecit; quæ postea Eboraci in Anglia sub Alcuino ad eum perfectionis apicem perduxit, ut mox ipse doctor eximus discipulos in virtute et scientia optime erudierit. Noctu ante brevem quietem psalmodiæ et orationi, interdum sacrarum litterarum lectioni et meditationi assidue intentus, aptum se reddidit lucrandis Deo gentilibus instrumentum. Quare a sancto Alberico Episcopo ad prædicandum Christi Evangelium in Frisiam missus, ecclesiam Daventriæ a sancto Lebuino extructam et ab infidelibus Saxonibus exstant restituit. Suscepto presbyteratus ordine, ob persecutionem Widukindi e Frisia Romam perrexit; inde profectus et in monasterio Cassinensi aliquandiu conversatus, sancti Benedicti regulam didicit. In Frisiam reversus, quinque pagos Amisiæ flumini vicinos et duas insulas, Bant tunc prope Juist sitam et Helgoland, destructis fanis ab idolis ad cultum Dei veri traduxit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. **Manus.**

Lectio v

A Cárolo Magno rege in occidentálem Saxóniam missus, Ludgérus mox in pago Sudérgæ, in loco Mimigérneford dicto, constrúxit sub régula canónica Christo famulántium Monastérium, quod postmodum urbi nomen dedidisse fertur; idem étiam Werthínæ religiosórum cœnobium cõdedit et fundávit. Flagránti zelo rúdibus Sáxonum pópulis Evangélium annútiáns, idololatriám exstírpanz, eccléas érigens, iisdémque idóneos presbýteros præficiens, religiónem cristiánam mirífice propagávit, quoadúsque Dómino largiénte ad perfectám pópulum perdúxit fidem. At episcopálem diu declinávit dignitátem, humiliter ásserens, oportére episcopum irreprensibilem esse, et cum gémitu adjúgens, hoc in se esse mínime complétum. Consénsu ómnium tandem superátus et Dei voluntáti se subjiciens, sacrum pontificálem suscepit órđinem, primúsque sedis Monasteriénsis episcopus factus est. Illis étiam quinque pagéllis, quos in Frisia de gentilitáte ad agnitiónem sanctæ Trinitátis perdúxerat, símili modo pontificáli præerat regimine. Rígidus in se usque ad finem vitæ, vir sanctus clam cilicio carnem dómuit; benignus in álios, réditus omnes, servátis sibi tantum ne-

cessáriis, in egénos distribuit, vere pater páuperum, contéptor sui, ómnibus ómnia factus, ut omnes fáceret salvos.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Cum Deus omnipotens per énnem jam mercédem réddere Ludgéri piis stúdiis decrevisset, sanctus præsul ante óbitum aliquánto tẽpore córporis moléstia depresso est. In infirmitáte pósitus, sanctis tamen áctibus semper mentem occupávit, lectionem sacram áudiens, Deo psallens, in supérna contemplatióne non tepescens; quovis fere die incruéntum sacrificium, ægrótus quidem córpore, infatigátus tamen ánimo celebrávit. Die autem Domínica, cum in subsequénte nocte de hoc mundo esset itúrus ad Dóminum, quasi a morbo recreátus, créditis sibi óvibus in duábus ecclésiis públice prædicávit, mane scilicet Coesféldiæ, lítante presbýtero, et circa horam tértiam Billerbécæ, ubi fervóre caritátis válidus, devóte ipse celebrávit última missæ solémnia. Billerbécæ quoque nocte secúta assistén-

tibus discíplis diléctam Dómino réddidit ánimam, anno Domínicæ Incarnatiónis octingentésimo nono, séptimo Kaléndas Aprilis. Eádem noctis hora Gerfrídrus presbýter, Ludgéri nepos et succéssor, fratresque properántes ad viséndum sanctum præsulem, conspexérunt ante se lumen magnum quasi ignem in sublíme conscéndere et cunctas tetrae noctis effugáre tenebras; ex quo indicio mox cognóverunt, venerábilem patrem tenebricóso carnis domicílio exútum veri lúminis eódem tẽpore assíduum spectatórem factum esse. Sanctum Ludgéri corpus Werthínæ, uti vivens jússerat, a discíplis sepúltum multis magnisque miraculis a Deo clarificátum est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium pópulorum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. **Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui beátum Ludgérum, Confessórem tuum atque Pontificem, hodiérna die suscepísti atque remunerásti: concéde propítius; ut, qui ejus gaudémus méritis, provocémur exémpis, et ejus intercessióne véniam et vitam mereámur atérnam. Per Dóminum nostrum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti (S. Joanne Damasceno Confessore et Ecclesiæ Doctore), Commemoratio præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.)

V. Justum et Oratio Deus, qui, ut supra ad Laudes.

Deinde, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Die 20 Aprilis

* S. WIHONIS

Proto-Episcopi Osnabrugensis et Confessoris

Duplex (m. t. v.)

IN I VESPERIS

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolam glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Pontifex, * et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Exáudi, quæsumus, Domine, preces nostras, quas in beati Wihonis Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Cárolus, Francórum rex, ecclésiæ, quam Osnabúrgi prope Hasam flúvium fundáverat, consentiénte Hadriáno Papa primum episcopum præfécit beátum Wihónem, Frisonem, ob singulares virtutes ac vitæ sanctitatem clarissimum. Qui semper sédulus obibat præsulis múnia, et indefesso animárum zelo in converténdis Saxóniæ pópulis, quorum pastor erat constitútus, opéra plúrimum studii que consumébat. Crebras tandem tribulationes perpéssus ac labóribus apostólicis fatigátus, postquam episcopátu Osnaburgénsi multos annos functus est, christiánæ salútis anno octingentésimo quarto, pleno diérum sanctéque in Dómino obdormiscens, prout Altíssimo placuit, diem clausit extrémum. Diocésis au-

tem et civitas Osnabrugénsis beáti Wihónis, qui hisce in regiónibus idololatriæ caliginem ab ánimis dispulit, Evangelii lumen accéndit, ecclésiám prospere gubernávit, a sæculis servávit servátque hodiédum gratissimam sanctissimámque memóriam.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Sermo sancti Máximi
Episcopi

Homilia 59, quæ est 2 de
S. Eusebio Vercell.

Lectio v

Ad beáti patris nostri Wihónis, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidisse áliquid, decerpssisse est: siquidem virtutum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est filius sapiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangelium ipse nos genuit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et grátiae, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum puritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinentiæ gloriabátur angústis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit affectum: quia Pontificis administratione fulgébat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotii successóres.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigiláte, de Comuni Confessoris Pontificis 2 loco.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

Vesperæ a Capitulo de sequenti (S. Conrado Confessore), Commemoratio præcedentis et S. Anselmi Ep., Conf. et Doct., ut infra.

Die 21 Aprilis
S. CONRADI A PARZHAM
Confessoris
Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

Oratio

Deus, qui misericórdia tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedente beáto Conrado Confessore tuo, temporalia subsidia nobis tribuas et ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja)

V. Justum, ut supra.

Oratio Exáudi, ut supra 12*.

Deinde Commemoratio S. Anselmi Ep., Conf. et Doct.:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beate Anselme, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei, allelúja.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum místrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicendæ sint de Communi, Lectiones Beátus vir, de Communi Conf. non Pontificis 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Conrádus, in ruráli prædio ad óppidum Parzham in diocæsi Passaviénsi, piis honestisque paréntibus natus, inde a puero modéstia et solitúdinis amóre, quanta futúrus esset sanctitáte, præmonstrávit. Mirus jam tum in eo elucébat devotiónis fervor, máxime cum in ecclesiá oráret; quam longe sitam, neque itinere neque frígore detérritus, frequentáre solébat. Summo erga beátam Virgínam amóre inflammátus, quotidie ejus Rosárium assidue iterábat, diebúsque festis persæpe ad remotióra ipsíus Deiparæ sanctuária pergébat: ex quibus pedéstribus peregrinatióibus, júgiter orándo susceptis, domum remeábat sub vésperis fere semper jejúnus. Integra juventúte in agrórum cultúra transácta, ut árcetius Deo adhæreret eique libérius famularétur, mundo valedícere

re stáuit; quaprópter perámplio patrimonío abdicáto, annum agens primum supra trigésimum inter fratres láicos órdis Minórum Capuccinórum adnumerári obtinuit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Statim ab emíssa professióne, ad sanctæ Annæ conventum civitátis Vetótingæ missus fuit; locus autem célebris est et frequentíssimus inter cetera Germánica diciónis Mariána sanctuária, ádeo ut plura fidélium centéna millia illuc singulis annis convéniant. Ob tantum ad eandem civitátem concúrsum, perdifficile in coenóbio evádit janitóris officium; quod Conrádus, cui hujúsmodi munus statim ab ejus advéntu fúerat demandátum, ad óbitum usque retínuit, et tamquam exémplici apostolatú explevit. Impiger in labóre, parcus in loquendo, erga páuperes largus, in peregrinis excipiéndis juvenádisque promptus, per annos quadraginta et ámplius ostiárii onus æquanímiter gessit, máximo incolárum et peregrinórum emoluménto, in ómnibus tum animæ tum córporis necessitátibus.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Virtútibus ómnibus præclarus, siléntium summóperè adamávit. Per diem subsecúva témporis mómenta insumébat in quodam tuguriólo, jánuæ propínquo, e quo sanctíssimam Eucharístiam invísere et adoráre póterat; de nocte vero horas subripiébat somno, quas in fratrum conditório vel in ecclesiá oratióni dabat. Etsi consenuisset, quiéti numquam se trádidit, sed in labóribus piisque exercítiis ad extrémum usque perréxit. Révera quadam die cum plúribus peregrinántium turmis satisfécisset, agnovit córporis víribus prorsus destítui; ac tríduo post, undécimo Kaléndas Maji, obdormívit in Dómino, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, atátis suæ septuagésimo quinto. Hunc Dei fámulum, heróicis virtútibus et miráculis clarum, Pius Papa undécimus anno millésimo nongentésimo trigésimo inter Beátos réttulit; novisque miráculis fulgéntem, quadriénno post, idem Summus Póntifex Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubricas sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio ix

Conrádus in óppido Parzham diocæsis Passaviénsis piis honestisque paréntibus natus, inde a puero, modéstia et solitúdinis amóre, quanta futúrus esset sanctitáte, præmonstrávit. Integra juventúte, in agrórum cultúra transácta, ut Deo libérius famularétur, mundo valedícere stáuit; quaprópter, perámplio patrimonío abdicáto, inter fratres láicos órdis Minórum Capuccinórum adnumerári obtinuit. Statim ab emíssa professióne, ad sanctæ Annæ conventum civitátis Vetótingæ missus est, ibique janitóris officio addíctus; quod ad óbitum usque máximo proximórum emoluménto in ómnibus tum animæ tum córporis necessitátibus exércuit. Erga Eucharístiam assiduo flagrávit devotiónis afféctu, et Deiparam Virgínam tamquam matrem quotidíanis obséquiiis colúit. Migrávit ad Dóminum

anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, ætatis suæ septuagésimo quinto.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco.

Pro S. Anselmo:

Lectio ix

Anselmus, Augústæ Prætóriæ in finibus Itáliæ, nobilibus et catholicis parentibus natus, adolescens, pátria et bonis ómnibus derelictis, in monastério Beccénsi ordinis sancti Benedicti emissa regulári professione, in litteris et virtútibus assequendis mirum in modum profecit. Régibus, episcopis veneratióni fuit, et sancto Gregório séptimo etiam acceptus, qui tunc, persecutióibus agítatus, litteras amoris plenas ad eum dedit, se et Ecclesiám ejus oratióibus commédans. Defuncto Lanfráncó archiepiscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, ad ejusdem ecclesiæ régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et conciliis celebrátis, pristinam pietátem et ecclesiásticam disciplinam redúxit. Sed cum mox Willélmus rex vi et minis jura Ecclesiæ usurpare tentáset, ipseque invicte restitísset, bonórum direptionem et exsílum passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit. A quo honorífice excéptus et summis láudibus ornátus, in Barénsi con-

cílio Spíritum Sanctum etiam a Filio procedentem, contra Græcorum errórem, innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimoníis propugnávit. Post mortem Willélmi, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dómini tui, allelúja.

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patere voluisti: te súpplices exorámus; ut, intercedente beáto Conrado Confessore tuo, temporália subsidia nobis tribuas et æténa. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Anselmi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. R. Stulam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Anselmum ministrum tribuisti: præ-

sta, quásumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triumphans, divitias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Gregem tuum, Pastor æternæ, placátus inténde: et per beátos Sotérem et Cajum Mártynes tuos atque Summos Pontífices perpétua protectione custódi, quos totius Ecclesiæ præstitisti esse pastóres. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Anselmi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. R. Stulam glóriæ induit eum, allelúja.

2 Prop. Osnabrugen. P. Verna

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Anselmum ministrum tribuisti: præsta, quásumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Die 24 Aprilis

S.FIDELISASIGMARINGA

Martyris

Duplex

Officium ut in Brevariario hac die, sed in Ecclesia Cathedrali tantum fit Commemoratio S. Leontii Martyris, cujus Reliquiæ in Ecclesia Cathedrali asservantur, in I Vesperis et Laudibus, ut infra.

IN I VESPERIS

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártynes cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. R. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

Præsta, quásumus, omnipotens Deus: ut, intercedente beáto Leóntio Mártyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravís cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

AD LAUDES

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, intercedente beáto Leóntio Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mündemur in mente. Per Dóminum nostrum.

Die 27 Aprilis
S. PETRI CANISII

Confessoris et Ecclesie
Doctoris

Duplex II classis (m. t. v.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria; et, in I Vesperis, non fit Commemoratio præcedentis (Ss. Cleti et Marcellini Pontificum et Martyrum).

IN I VESPERIS

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. R. Stolum glóriæ induit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam catholicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exemplis et mónitis errántes ad

salútem respíscant, et fidélem in veritatís confessióne perseverént. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Sapientiam, ut in Communi Doctorum.

In II Nocturno

Lectio iv

Petrus Canisius, Noviómagi in Géldria eo ipso anno natus est, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellione, ab Ecclesiá descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri militiá abdicáta, ad præliánda prælia Dómini se convértit; Deo nimirum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ militiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippinæ, quo studiórum causa concesserat, perpétuo castitátis voto se Deo obstrínxit, et paulo post Societáti Jesu nomen dedit. Sacerdótió auctus, catholicam fidem contra novatórum insídiás legatióibus, sermónibus, scriptis libris statim defendéndam suscepit. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a pontificiis legátis magnópere expetítus, semel atque iterum Concílio Tridentino interfuit; cujus étiam decretá ex auctoritaté Pii quarti Pontificis Máximi rite per Germániam promulgánda et in morem inducécanda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petri-coviénsensem ire jussus, aliis

que a Gregório décimo tértio legatióibus obeúndis adhibitus, álacri semper et numquam fracto difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractávit, ac vel inter præsentia vitæ discrimina ad felícem éxitum perdúxit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatém ætérnam, allelúja. V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

Supérno caritatís igne, quem in Basílica Vaticána e penetrálibus Cordis Jesu olim copiósè háuserat, inflammátus, et divinæ glóriæ amplificándæ únice inténtus, dici vix potest, quot, per annos ámplius quadraginta, labóres suscepérit, ærumnásque per túlerit, ut complúres Germániæ civitatés ac provinciás vel ab hæréseos contagióne defénderet, vel hæresi inféctas, catholicæ fidei restitúeret. Venit étiam Fürstenáviam ad episcopum Osnaburgénssem, quocum quatuórdecim diébus de restituénda in diocési religióne multa cóntulit; Osnabrugum quoque vidit et monastéria quædam semidiruta illius urbis, quæ catholicórum exiguum gregem tunc tenébat. In Ratisbonénsi et Augustáno convéntu impérii próceres ad jura Ecclé-

siæ tuénda et mores populórum emendádos excitávit; in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. A sancto Ignátio Germániæ Superióriis provinciæ præfectus, domos et collégia multis locis cóndidit. Collégium Germánicum, Romæ constitútum, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in académiis sacrárum humanarúmque disciplinárarum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriátóres Magdeburgénses duo volúmina egrége conscripsit; et summam doctrínæ cristiánæ, theologórum júdicio et públíco trium sæculórum usu ubique probatíssimam, aliáque complúra ad populórum institutióne valde accommodáta in vulgus édídít. Quam ob rem hæreticórum málleus et alter Germániæ apóstolus appellátus, plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religióne divinitus eléctus putarétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolum glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. V. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

Inter hæc, precatióne crebra et assídua rerum supernarum commentatióne, lácrimis sæpe perfúsus et áni-

mo interdum a sensibus abducto, Deo se conjungere solitus erat. A viris principibus vel sanctitate clarissimis et a quatuor Summis Pontificibus magno in honore habitus, adeo de se demisse sentiebat, ut se omnium minimum et diceret et haberet. Vindobonensem episcopatum semel, iterum ac tertio recusavit. Moderatoribus suis obsequentissimus, paratus erat ad ipsorum nutum omnia relinquere aut aggredi, etiam cum valetudinis et vite periculo. Voluntaria sui ipsius coercitione castitatem perpetuo sepsit. Demum Friburgi Helvetiorum, ubi plurimum pro Dei gloria et salute animarum ultimis vite sue annis desudaverat, migravit ad Deum die vicesima prima Decembris anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, etatis sue septimo supra septuagesimum. Hunc vero strenuum catholice veritatis propugnatores Pius Papa nonus celitum Beatorum honoribus adauxit; novis autem fulgentem signis Pius undecimus, Pontifex Maximus, anno jubilaei, Sanctorum numero accensuit, simulque Doctorem universalis Ecclesiae declaravit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omni-

bus gentibus, alleluja. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. **Quia.** Gloria Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Petri Canisii Presbyteri

Notae in Evangelia, in Festo S. Martini Ep., post initium

Amao et colam missos a Christo Apostolos horumque successores in Evangelii semine spargendo sedulos et indefessos propagandi verbi cooperatores, qui jure testari possunt: Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Voluit enim Christus ut vigilantissimus ac fidelissimus paterfamilias per tales ministros ac legatos lucernam evangelicam igne caelitus demisso accendi, et accensam non modo supponi, sed super candelabrum constitui, quae suum splendorem longe lateque diffunderet omnesque tum Judaeorum tum gentium vigentes tenebras et errores profligaret.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus

est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. **Ipse.**

Lectio viii

Etenim evangelico Doctore sat non est, verbo lucere populo, et vocem in deserto clamantem prestare, multisque in pietate juvandis lingua operam dare, ne alioquin, si verbi ministerium praetermittat, canis mutus non valens latrare a propheta dicatur. Sed et ardere illum oportet, ut, opere atque caritate instructus, munus suum ornent evangelicum, Paulumque ducem sequatur. Is quippe non contentus Ephesiorum episcopo demandare: Praeceptum hoc et doce: labora sicut bonus miles Christi Jesu; constanter etiam apud amicos et inimicos evangelizavit, ac episcopis apud Ephesum collectis bona dixit conscientia: Vos scitis, quomodo nihil subtraxerim utilium, quominus annuntiarem vobis, et docerem vos publice et per domos, testificans Judaeis atque gentilibus in Deum poenitentiam, et fidem in Dominum nostrum Jesum Christum.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit

eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus, alleluja. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. **Et.** Gloria Patri. **Et.**

Feria II Rogationum IX Lectio de Homilia Feriae, et fit ejus Commemoratio ad Laudes; alias

Lectio ix

Talem enim pastorem dicit esse in Ecclesia, qui, more Pauli, omnibus omnia fiat, ut in illo reperiat aeger curacionem, maestus laetitiam, desperans fiduciam, imperitus doctrinam, dubius consilium, poenitens veniam atque solatium, et quidquid tandem ad salutem est cuique necessarium. Quocirca pulchre Christus, cum primarios mundi Ecclesiaeque doctores constituturi vellet, non sat habuit discipulis dicere: Vos estis lux mundi: sed etiam illud subjecit: Non potest civitas abscondi supra montem posita, neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Errant enim opinantes ecclesiae, quod muneri suo doctrinae splendore magis quam vite integritate et caritatis ardore possint satisfacere.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, alleluja. **R.** Et ostendit illi regnum Dei, alleluja.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplicis et mónitis errántes ad salutem respiscant, et fidéles in veritátis confessióne perseverént. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis (S. Pauli a Cruce Confessoris) tantum:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, ad mystérium Crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésiá familiam floréscere vo-

luísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cælis: Qui vivis et regnas.

Feria IV infra hebdomadam II post Octavam Paschæ
IN SOLEMNITATE
S. JOSEPH

Sponsi B. Mariæ Virginis, Confessoris et Ecclesiæ universalis ac Dioceseos Patroni principalis

Duplex I classis cum Octava communi

Totum Officium in Festo et infra Octavam fit ut in Breviario.

Die 17 Maji

S. ERICII

Regis, Martyris

Duplex

IN I VESPERIS

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

Oratio

Deus, qui beáto Erico, Regi et Mártiri tuo, victóriæ palmam et cælestis regni glóriam contulísti: fac nos, quæsumus, ejus méritis et intercessióne, cuncta nobis adversántia vincere, et corónam glóriæ in cælis feliciter obtinére. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis (S. Ubaldi Episcopi et Confessoris):

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diabóli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde.

Deinde Commemoratio S. Paschalis Baylon Confessoris:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divino convívio spiritus percépit pinguédinem, eándem et nos percípere mereámur: Qui vivis et regnas.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fratres: Debitóres, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum RR. de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Annalibus Suecicis

Claríssimum regni Suécia lumen Ericus, Jaduári nobilíssimi patris óptimus filius, ab ineúnte ætáte in timóre Dómini educátus est. Christiána deinde, Ingónis regis filia, Philíppi nepóte, uxóre accépta, factus est cum ea ómnibus præclárum virtútis exémplicis; ita ut, regno vacánte patriáque in máximis periculis constitúta, a principibus terræ et omni pópulo, magno consénsu, in regem eléctus fúerit. In throno régis constitútus, christiánæ religiónis, quam sanctus Ansgárius in Suéciam primus intúlerat ejúsq; successóres Hamburgénses archiepíscopi ibídem propagárant, strénuus semper fautor et defénsor extitit. Quare totam suam curam et sollicitúdinem contulit primo ad cultus divini amplificatiónem, et ecclesiárum ædificatiónem: deinde ad pópuli in pace gubernatiónem justitiæque administratiónem: tum ad hóstium fidei et regni expurgatiónem. Ad quæ feliciter perficiénda, divina providéntia nactus erat sanctís-

simæ vitæ, et summæ eruditiónis virum, beátum Henricum episcopum Upsalensem, ad cuius consilia et pias exhortatiónes pius rex omnem vitæ suæ cursum juxta præceptum Dómini ordinábat.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempiterna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

Erant tum Finnones non solum regni, sed étiam fidei christiánæ pertinacissimi hostes, qui continúa bella et damna Suenónibus inferébant. Eos rex sanctus, colécto exércitu, non solum regno adjúnxit, sed étiam cura beáti Henrici episcopi Upsalénsis ad fidem Christi addúxit. Superátis autem hóstibus, in Suéciam revérsus, velut alter Sálomon, omne stúdiu ad eccléas erigédas et dotándas convértit: ac inter cétera suæ pietátis et magnificéntiæ ópera, ecclésiám Upsalensem, ab antiquis régibus fundátam, ópere magnifico ac plane régio consummávit. Justítia et pacis inter súbditos, ac defénsiónis páuperum ab oppressióné, primam et summam ratióne hábuit. In súbditos autem suos ádeo clemens et benignus exstitit, ut tértiam partem pœnarum, quæ ad reipúblicae

fiscum ex consuetúdone pertinébat, sibi offeréntes, pia objurgatióne sæpe repulerit, dicens: Mihi mea sufficiunt, vobis vestra serváte.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

Dici non potest, quanta fúerit hujus regis sanctitas, in oratióibus, jejúniis, vigiliis, in castigatióne carnis, in ciliciis, in eleemósynis. Apud eum ínopes infirmi et calamitósi, et quacúmque adversitaté afflícti, præsentissimam semper consolatióne invenérunt. Quæ ópera ejus quóniam non erant de mundo, mundus eum odio habére cœpit. Quidam enim Suécia primátes, in necem ejus conspirántes, Henricum Scatelérum, Sueónis Dánici filium cognátum ejus, contra illum concitavérunt: qui Ericum apud Upsalensem metrópolim, ipso die Ascensiónis Dómini, sacrificium Missæ audiéntem, ex improviso cum exércitu adórtus est. Pius rex, quamvis a suis monerétur, hostem jam prope adesse, nónnisi tamen finito sacrificio illi óbviám procéssit. Cum quo strénue decértans, regnum terrénu cælesti et sempitérno regno commutávit, anno Dómini millésimo centésimo sexagésimo, ibidem in

Upsalénsi ecclésiá sepúltus. Per quem Deus multa ad multórum salútem miracula operátur.

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitatís et lætítia, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. **In.** Glória Patri. **In.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pámites, **de Communi Martyrum Tempore Paschali 2 loco.**

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio in Laudibus, alias

Pro S. Paschale Baylon:

Lectio ix

Paschális Baylon, paupéribus piisque paréntibus in óppido Turris Formósæ in Aragónia natus, puerítiam atque adolescéntiam in gregis custódia transégit. Póstea severióri vitæ institútum amplexus, et órđini fratrum Minorum adscriptus, júgiter cogitábat, qua se ratióne magis magisque Christo crucifixo conformáret. Deiparam Virginem, cuius clientelæ se ab ineunte ætate dicáverat, tamquam matrem filiálibus et quotidianis obséquiiis colébat. Erga Eucharístiam ténero et assiduo flagrávit devotiónis afféctu, quem defúnctus étiam retinére visus est, dum

jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatióne, bis óculos reserávit et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Méritis plenus migrávit ad Dóminu, anno millésimo quingésimo nonagésimo secúndo. Eum Leo décimus tértius peculiárem cœtuu eucharisticórum, societatúmque ómnium a sanctíssima Eucharístia patrónum cælestem declarávit et constituit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Filiæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætítia, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui beáto Erico, Regi et Mártýri tuo, victóriæ palmam et cælestis regni glóriam contulisti: fac nos, quæsumus, ejus méritis et intercessiόne, cuncta nobis adversántia vincere, et corónam glóriæ in cælis feliciter obtinére. Per Dóminu.

Et fit Commemoratio S. Paschalis Baylon:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitutam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, allelúja.
R. Et ostendit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divino convívio spíritus percépit pinguédinem, eándem et nos percípere mereámur: Qui vivis et regnas.

Vesperae a Capitulo de sequenti (S. Venantio Martyre), Commemoratio praecedentis:

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui beáto Erico, Regi et Mátyri tuo, victóriæ palmam et caeléstis regni glóriam contulisti: fac nos, quæsumus, ejus méritis et intercessióne, cuncta nobis adversántia vincere, et coronam glóriæ in caelis feliciter obtinere. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio S. Paschalis Baylon:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias caelo condidit ore, manu, allelúja.

V. Justum et Oratio Deus, qui beátum Paschálem, ut supra.

Die 1 Junii

In Ecclesia Cathedrali tantum:

* IN TRANSLATIONE RELIQUIARUM SS. REGINÆ, JULIANÆ, CORDULÆ, CORDUÆ ET SOCIARUM

Virginum et Martyrum

Duplex

IN I VESPERIS

Ant. Ego Dóminus dabo eis nomen melius a filiis et filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit, allelúja.

V. Deus meus, impollúta via ejus, allelúja. **R.** Protéctor est ómnium sperántium in se, allelúja.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, beátarum Reginae et Sociarum, Virginum et Mátyrum tuarum, palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente celebráre non póssumus, humílibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Virginum, Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Vox sonat Sponsi: Diuturna cessit
Nunc hiems, tristes abiére
nimbi,
Ver adest, flores rédolent:
paratæ
Súrgite, Sponsæ.

Obviam Jesu properáte
ovántes,
Virgines: vestrum caput ipse
cinget
Líliis: secum thámo recéptas
Ipse beábit.

Vos enim nullus labor hoc
in orbe
Térruit, Sponsi mémoires
amántis;
Hujus et causa tolerástis
ultro
Aspera quæque.

Ipse, qui vobis móriens
supérnas
Addidit vires, simul edomáre
Córporis sexum dedit, et
cruéntas
Vincere pugnas.

Hinc fidem Christo, semel
obligátam,
Usque servástis; rutilátque
vestra

Impigre lampas, nihil imbre
et atris
Victa procéllis.

Terra nunc vobis patet, unde
curæ

Exsulant omnes, ubi nil opácat

Límpidi caeli faciém, perénis

Sol ubi fulget.

Summa laus Patri, genitóque
Verbo,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus unus,
omni
Témporis ævo.
Amen.

In I Nocturno

Si dicendæ non sint Lectiones de Scriptura, dicuntur sequentes.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 4, 6-10

Deus illúxit in córdibus nostris ad illuminationem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatióne pátimur, sed non angustiamur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutióne pátimur, sed non derelinquimur; deijcimur, sed non perimur; semper mortificatióne Jesu in cópore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

R. Ecce, Deus noster iste, expectávimus eum, et salvábit nos: iste Dóminus, sustinúimus eum, * Exsultábimus et lætábimur in salutári ejus, allelúja. **V.** Neque mors, neque vita, neque creatúra alia póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Jesu. Exsultábimus.

Lectio ii Cap. 4, 11-15

Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis. Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: Credidi, propter quod locutus sum; et nos credimus, propter quod et loquimur: scientes quoniam qui suscitavit Jesum, et nos cum Jesu suscitabit, et constituet vobiscum. Omnia enim propter vos, ut gratia abundans per multos in gratiarum actione abundet in gloriam Dei.

R. Benedictus Deus, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: quoniam, sicut abundans passiones Christi in nobis, * Ita et per Christum abundat consolatio nostra, alleluja. **V.** Quia in eo laetabitur cor nostrum: et in nomine sancto ejus speravimus. **Ita.**

Lectio iii Cap. 4, 16-18

Propter quod non deficiamus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur; tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem. Id enim, quod in presenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quae videntur, sed quae

non videntur. Quae enim videntur, temporalia sunt; quae autem non videntur, aeterna sunt.

R. Heredes quidem sumus Dei, coheredes autem Christi: * Si tamen compatiatur, ut et conglorificemur, alleluja. **V.** Non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. **Si.** Gloria Patri. **Si.**

In II Nocturno

Lectio iv

Nobile sacrumque agmen, quod geminis virginitatis et martyrii coronis exornatum sancta Ursula, Virgo praeclarissima, triumphans olim in caelum introduxit, religiosa semper veneratione prosecuti sunt antistites et populi Germaniae. Inter quos ardentiora a saeculis studio sacrarum Virginum amplexi sunt cultum et Episcopi et presbyteri Osnabrugenses. Namque Cathedralis templi Capitulum, annuente Praesule, prope moenia civitatis Osnabrugensis, extra portam Herrentich, instituit Hospitale, quod ab undecim milibus Virginum nuncupari, et infirmis sacerdotibus emeritis receptaculum esse voluit, ut residuos aetatis dies divina contemplando vitaeque anteactae maculas diluendo consumerent, et ad felicem se accingerent obitum. Ibidem etiam anno millesimo

trecentesimo nono, Engelberto de Weihe Episcopo, extructa est capella lignea; in cuius locum paucos post annos subrogatum est sacellum lapideum, quod et ipsum iisdem Virginibus dedicatum, postmodum altarium et beneficiorum fundationibus locupletatum, at una cum Hospitali die decima septima mensis Aprilis anni millésimi quingentésimi quinquagésimi tertii, cum suburbia delerentur, a caterva populi perustum est.

R. O quam pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: * Quoniam et apud Deum nota est, et apud homines, alleluja. **V.** Cum praesens est, imitantur illam: et desiderant eam, cum se eduxerit. Quoniam.

Lectio v

Gottfridus Episcopus, qui saeculo decimo quarto ab anno vicésimo primo ad usque annum undequingésimum Osnabrugensem gubernavit Diocésim, pia erga sanctas Virgines veneratione a sorore sua Peronetta, Comitissa de Arnsberg, quae Coenobii sanctae Ursulae in Coloniensi civitate tunc Abbatissa exstitit, impense petiit aliquot Ursulani coetus reliquias, quas consentiente Coloniensi Archiepiscopo vera impetravit; erant autem inter alia plurima beati Per-

mérii, Episcopi Cremonensis et Martyris, beatarum Reginae, Juliánae, Córdulae ac Córduae, Virginum et Martyrum, veneranda lipsana. Tanto ditatus thesauro, Praesul summo exsultavit gaudio; jamque caute ac reverenter sacras has exivias composuit, et transferri fecit Osnabrugum, ubi ingenti totius Cleri ac populi laetitia exceptas, solemnissimo ritu, cum hymnis et canticis, in majore Ecclesiae Cathedralis ara condidit, atque diem hanc Calendarum Junii annua translationis solemnitate celebrem posteritati esse voluit et ordinavit.

R. Oleum effusum nomen tum, ideo adolescens tua dilexerunt te: * Trahe me: post te curramus in odorem unguentorum tuorum, alleluja. **V.** Speciosus forma praefiliis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis. Trahe.

Lectio vi

Praeaudatas reliquias magna pietate complures tum Episcopi successores tum Canonici et alii argenteis tumbis thecisque pretiosis ornari curarunt. Cum autem anno millésimo sexcentésimo trigésimo tertio, desaviente belli procella, civitatis ecclesiae omni fere argento et auro despoliarerentur, Deo favente fidelibusque vigilantibus haec sacra lipsana conservata sunt integra; quae Franciscus Wilhelmus, inclitus Episcopus ac

póstmodum Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardínalis, post exsiliū duodeviginti annórum Osnabrugénsi Sedi restitútus, diligéti inquisitione et inspectione perácta, ita conservata invénit et agnóvit. Quare hilaréscens in Deo jubilávit, nec lília nec rosas, castitáte cándidas, mártýrio purpúreas, Ecclésiæ suæ déesse, et anno quinquagésimo primo sæculi décimi séptimi decrevit, servándam esse ánuam hanc solemnitátem. Sacra autem pignora, in vetústis thecis spléndidis conclúsa, ineunte sæculo vicésimo in nova ac magnífica ara majóri débito cum honóre cón-dita, religióse asservántur, et complúries per annum piæ fidélium veneratióni patefiunt.

R. Impleat Deus omne desiderium vestrum, * Secúndum divítias suas in glória, in Christo Jesu, allelúja. **V.** Ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo. **Secúndum.** Glória Patri. **Secúndum.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælórum decem virginibus, quæ accipiētes lámpades suas, exiērunt óbviā sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi

Comment. in Matth. cap. 27,
n. 4-5

Lámpades igitur, animárum spléndentium lumen est, quæ sacraménto baptísmi splenduērunt. Oleum, boni óperis est fructus. Vasa, humana sunt córpora, intra quorum víscera thesáurus bonæ consciétiæ recondendus est. Vendentes sunt hi, qui misericórdia fidélium indigentes, reddunt ex se petita commercia, indigétiæ suæ scilicet satietáte, boni óperis nostri consciétiā veneūntes. Hæc enim indefessi lúminis copiosa matéries est, quæ misericórdiæ frúctibus et eménda est et recondénda. Nuptiæ, immortalitátis assumptio est, et inter corruptionem et in corruptionem ex nova societate conjunctio.

R. Magis satágitte, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiōnem faciátis: *Hæc enim faciētes, non peccábitis aliquādo, allelúja. **V.** Estóte itaque prudētes, et vigiláte in oratiōnibus. Hæc.

Lectio viii

Mora sponsi, pœnitentiæ tempus est. Exspectántium somnus, credétiūm quies est, et in pœnitentiæ tēpore mors temporária universórum. Nocte média clamor, cunctis ignorántibus

tubæ vox est, Dómini præcedentis adventum, et universos, ut óbviā sponso ex-eant, excitántis. Lámpadam assumptio, animárum est reditus in córpora; earúmque lux, consciétiā boni óperis elúcens, quæ vâsculis córporum continétur. Prudētes Virgines hæ sunt, quæ oportúnium in corpóribus operândi tempus ampléxæ, in primum se occúrsum adventus Dóminici præparáverint. Fátuæ autem, quæ dissolutæ ac negligētes, præsentium tantum sollicitúdinem habúerint; et immémores promissórum Dei, in nullam se spem resurrectionis extēderint.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce, sponsus venit, exíte óbviā ei, allelúja. **V.** Prudētes Virgines, aptáte vestras lámpades. **Ecce.** Glória Patri. **Ecce.**

In Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Vigiliae, et fit ejus Commemoratio in Laudibus; alias:

Lectio ix

Et quia prodire óbviā fátuæ exstinctis lampá-dibus non possunt, deprecántur eas quæ prudētes erant, ut óleum mutuéntur. Quibus responderunt non posse se dare, quia non sit forte quod omnibus satis sit: aliénis scilicet opéribus ac méritis nēminem adjuvándum, quia uníque lámpadi suæ émere óleum sit necesse. Quas hortántur ut rédeant ad emen-

dum: si vel sero præcéptis Dei obsequendo, cum lámpadam luce Sponsi dignæ efficiántur occúrso. Quibus morántibus, sponsus ingrêssus est; atque, una cum eo in nuptias, sapiētes, quæ comparáto lámpadam lúmine operiebántur, intróeunt, id est, in cæléstem glóriam sub ipso statim adventu Dóminicæ claritátis incédunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Capit. 2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris ad illuminationem sciétiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu: habémus autem thesáurum istum in vasís fictilibus, ut sublímities sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, coróna Virginum, Quem Mater illa cóncepit, Quæ sola Virgo párturit, Hæc vota clemens áccipe:

Qui pergis inter lília, Septus choréis Virginum, Sponsus decórus glória Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines

Sequúntur, atque láudibus Post te canētes cúrsitant, Hymnósque dulces pèrsónant;

Te deprecámur súpplīces, Nostris in addas sénsibus Nescire prorsus ómnia Corruptiōnis vúlnera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sáecula. Amen.

¶ Ab Ascensione autem usque
ad Feriam VI ante Vigiliam Pen-
tecostes inclusive dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre et almo Spírítu,
In sempitérna sáecula.

Amen.

V. Vírgines laudent nomen
Dómini, allelúja. R. Quia ex-
altátum est nomen ejus so-
lius, allelúja.

Ad Bened. Ant. Venit
Sponsus: * et Vírgines, quæ
parátæ erant, intravérunt cum
eo ad nuptias, allelúja.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dó-
mine Deus noster, bea-
tárum Reginæ et Sociárum,
Vírginum et Mártýrum tuá-
rum, palmas incessábili devo-
tione venerári: ut, quas digna
mente celebráre non pössu-
mus, humílibus saltem fre-
quentémus obséquiiis. Per Dó-
minum nostrum.

AD TERTIAM

Capit. 2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in cór-
dibus nostris ad illumi-
nationem sciéntiæ claritátis
Dei, in fácie Christi Jesu:
habémus autem thesáurum
istum in vasis fictílibus, ut
sublimitas sit virtútis Dei, et
non ex nobis.

R. br. Deus meus, impol-
lúta via ejus, * Allelúja, alle-
lúja. Deus. V. Protéctor est
ómnium sperántium in se. Al-
lelúja. Glória Patri. Deus.

V. Afferéntur Vírgines in
lætítia et exsultatione, alle-
lúja. R. Adducéntur in tem-
plum Regis, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. 2 Cor. 4, 16

Propter quod non defici-
mus: sed licet is, qui for-
ris est, noster homo corrumpá-
túr; tamen is, qui intus est,
renovátur de die in diem.

R. br. Afferéntur Vírgines
in lætítia et exsultatione, *
Allelúja, allelúja. Afferéntur.
V. Adducéntur in templum
Regis. Allelúja. Glória Patri.
Afferéntur.

V. In nómine tuo, Dómi-
ne, exsultábunt tota die, alle-
lúja. R. Et in justitia tua ex-
altábuntur, allelúja.

AD NONAM

Capit. 2 Cor. 4, 17

Id enim, quod in presénti
est momentáneum et leve
tribulationis nostræ, supra
modum in sublimitate ætér-
num glóriæ pondus operátur
in nobis.

R. br. In nómine tuo, Dó-
mine, exsultábunt tota die, *
Allelúja, allelúja. In nómine.
V. Et in justitia tua exalta-
buntur. Allelúja. Glória Pa-
tri. In nómine.

V. Vírgines laudent nomen
Dómini, allelúja. R. Quia ex-
altátum est nomen ejus so-
lius, allelúja.

IN II VESPERIS

Capitulum et Hymnus de Lau-
dibus 31*.

V. Vírgines laudent nomen
Dómini, allelúja. R. Quia ex-
altátum est nomen ejus so-
lius, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Casta ge-
nerátio * in perpétuum coro-
nata triúmphant, incoinquina-
tórum certáminum præmium
vincens, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis
(Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi
Martyrum):

Ant. Lux perpétua lucébit
Sanctis tuis, Dómine, et ætér-
nitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justí, in Dómi-
no gaudéte, allelúja. R. Vos
elégit Deus in hereditatem
sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beató-
rum Mártýrum tuórum
Marcellíni, Petri atque Eras-
mi solemnitate lætificas: præ-
sta, quæsumus; ut, quorum
gaudémus méritis, accendá-
mur exémpulis. Per Dóminum.

Die 5 Junii

S. BONIFATII

Episcopi et Martyris
Duplex II classis

Officium fit sub ritu duplici
II classis; quare tam I quam
II Vesperæ recitantur integræ de
S. Bonifatio, et in I Vesperis fit

3 Prop. Osnabrugen. P. Verna

Commemoratio præcedentis (S.
Francisci Caracciolo Confesso-
ris), in II Vesperis vero Com-
memoratio sequentis (S. Norberti
Episcopi et Confessoris).

Omnia de Communi unius Mar-
tyris Tempore Paschali præter
ea, quæ in Breviario hac die ha-
bentur propria.

Lectiones I Nocturni A Miléto,
de Communi unius Martyris extra
Tempus Paschale cum Responso-
riis Tempore Paschali.

IN I VESPERIS

Pro Commemoratione præce-
dentis:

Ant. Hic vir despiciens
mundum et terræna, triúm-
phans, divitias cælo condidit
ore, manu, allelúja.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, allelúja.
R. Et osténdit illi regnum
Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui beatum Fran-
ciscum, novi órdis in-
stitutórem, orándi stúdio et
pœnitentiæ amóre decorásti:
da fámulis tuis in ejus imi-
tatione ita proficere; ut, sem-
per orántes et corpus in ser-
vítute redigentes, ad cælé-
stem glóriam pervenire me-
reántur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Pro Commemoratione sequen-
tis:

Ant. Sacérdos et Póntifex,
et virtútum ópifex, pastor bo-
ne in pópulo, ora pro nobis
Dóminum, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolum glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem verbi tui

præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiám tuam nova prole fœcundásti: præsta, quæsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et opère dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

INDEX ALPHABETICUS

	pag.
Adolphi Ep. Osnabrugén. et Conf., duplex. 14 Februarii . . .	3*
Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis. 5 Junii	33*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex majus. 15 Martii . .	6*
Conradi a Parzham Conf., duplex. 21 Aprilis	13*
Erici Regis, Mart., duplex. 17 Maji	22*
Fidelis a Sigmaringa Mart., duplex. 24 Aprilis	17*
Gosberti Ep. Osnabrugén. et Mart., duplex. 13 Februarii . . .	1*
Joseph Solemnitas, duplex I classis cum Octava communi Fer. IV infra hebdóm. II post Octavam Paschæ	22*
Leontii Mart., Commemoratio. 24 Aprilis	17*
Ludgeri Ep. et Conf., duplex. 26 Martii	9*
Petri Canisii Conf., et Eccl. Doct., duplex II classis. 27 Aprilis	18*
Translatio Reliquiarum Ss. Reginæ et Soc. Vv. et Mm., duplex. 1 Junii	26*
Wihonis Proto-Ep. Osnabrugén. et Conf., duplex. 20 Aprilis	11*

SUPPLEMENTUM

Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis

Festum Tituli seu Patroni in Ecclesia propria celebratur sub ritu duplici I classis cum Octava communi. Quare in ipso Festo omnia dicuntur de respectivo Communi præter ea, quæ Festum habet propria; infra Octavam vero et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrentibus hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo, præter Lectiones I et II Nocturni, quæ in I Nocturno, nisi, Lectionibus de Scriptura deficientibus, sumi debeant de Festo aut de Communi, dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II Nocturno vero semper de Communi.

Quodsi Festum Tituli seu Patroni Ecclesiæ impeditum fuerit etiam perpetuo, transferatur in primam sequentem diem non impeditam a Dominica quavis vel Vigilia Epiphaniæ, ab alio Festo duplici I vel II classis, vel ab Officiis ejusmodi Festum respective excludentibus.

Festa autem duplicia majora vel minora aut semiduplicia, quæ in universa Ecclesia celebrantur, si accidentaliter vel perpetuo impedita fuerint per Festum Patroni Ecclesiæ vel ejusdem diem Octavam, non transferuntur, sed de eis fit Commemoratio juxta Rubricas; et si Festum impediens fuerit ipse dies festus Patroni, de Officio impedito fit Commemoratio tantum in Laudibus et in Missis privatis, et non legitur IX Lectio; si vero Festum aliquod impediatur per diem Octavam Patroni, de Officio impedito fit Commemoratio in utrisque Vesperis et in Laudibus, et legitur IX Lectio historica. Idem servatur de Festis propriis Dioceseos duplicibus majoribus vel minoribus aut semiduplicibus, quæ pariter, si in aliqua particulari Ecclesia per Festum Patroni ejusve diem Octavam suo die fuerint impedita, commemorantur ut supra.

Dies autem Octava Patroni Ecclesiæ tam in occurso quam in concursu cedit cuilibet Dominicæ.

De Octavis Patronorum, quæ non sunt in Breviario Romano, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Sanctissimæ Trinitatis, semper inclusive.

Festum Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis habendum est pro Titulari Ecclesiæ, quæ titulo gaudet ejusdem B. M. V., absque adjuncta denominatione alicujus Mysterii, de quo Festum speciale celebratur.

PARS VERNA

Die 23 Aprilis

S. GEORGII

Martyris

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi unius Martyris Tempore Paschali præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio ut in Breviario hac die.

In I Nocturno Lectiones Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

Georgius nobilibus parentibus in Cappadocia natus, sancte ab illis et religiose educatus est. Iis vita functis adhuc adolescens, tribunus militum factus, et aliis insignitis honoribus sub Diocletiano Cæsare militavit. Verum cum edictis imperiâlibus persecutiõnem in Christianos cerneret acrius desævire, id indigne ferens, oportunitum quoque fore illud tempus existimans ad salutem et ad martyrii gloriam, facultatibus suis in pauperes erogatis servisque libertate donatis, zelo fidei ac religionis accensus, imperatorem adit, Christumque verum Deum libere confessus, ipsum

de tam impia in Christianos crudelitãte constanter accusat.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas tẽporum, allelúja, allelúja. V. Lætítia sempiterna erit super cápita eõrum: gáudium et exultatiõnem obtinébunt. Et.

Lectio v

Admiratus vehementer imperator, quod Georgius præter omnium opiniõnem Christianus esset, primo blandis illum verbis ac magnis pollicitationibus, deinde minis pœnarumque terrõribus a fidei sententia conatur avètere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constantiam posset de pio ac sancto proposito demovere, jubet ipsum primo in carcerem tradi, ibique diu affligitur verbèribus casum, rota mucronibus præfixa ad ejus corpus admota, laniari, denique torreri sartagine varièque torqueri. Quam ille tormentorum vim ubi alacri ac forti animo tulisset, indeque incolumis mirabiliter evasisset, plurimos suo exemplo ad fidei constantiam excitavit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolabitur Deus, allelúja. V. Judicabit Dóminus

Die 12 Maji

S. PANCRATII

Martyris

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi unius Martyris Tempore Paschali præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beati Pancratii Martyris tui natalitia colimus, intercessiõne ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno Lectio IV Pancratius, in Phrygia, quam de S. Pancratio habet Breviarium Romanum hac die tamquam Lectionem VI, Lectio V Dignum et congruum, Lectio vero VI Annuntiemus, de Communi Martyrum Tempore Paschali 1 loco.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de eodem Communi 1 loco.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio in Laudibus.

De Ss. Nereo, Achilleo et Domitilla Virgine, Martyribus fit Commemoratio tantum in Laudibus:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas tẽporum, allelúja.

pópulum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi

Impius autem persecutor cum eximiam Martyris fortitudinem non divinæ virtuti, ut par erat, sed magicis artibus adscriberet, ipsum securi percuti jubet. Georgius igitur fortiter data cervice, martyrii corona nobilitatus est. Corporis ejus reliquiæ diversas in regiones delatæ, summo ab incolis habentur honore. Caput Romæ in Diaconia sancti Georgii honorifice asservatur: et ipsius Martyris nomen non solum in Oriente, ubi passus est, sed etiam in Occidente ubique clarissimum est. Quam propitius implorantibus ejus auxilium adesse consuèverit, reges præsertim et principes sæpius in militari conflictu experti sunt, frequentes etiam ejusdem Martyris memoriæ ubique testantur.

R. Filiæ Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dóminus * In die solemnitatis et lætitiæ, allelúja. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de eodem Communi 1 loco.

V. Sancti et justī, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártýrum tuórum Nérei, Achillei atque Domitillæ, fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos redat obséquio. Per Dóminum.

Et non legitur IX Lectio historica.

Die 13 Maji

S. SERVATII

Episcopi et Confessoris

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

Deus, qui dedisti pópulo tuo sanctum Servátium prædicatórem: concéde, quæsumus; ut tanti Pontificis intercessióne ab ómnibus ubique liberémur advérsis, et tranquilla prosperitate in tua laude lætémur. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno Lectiones Fidei sermo, de Communi.

In II Nocturno

Lectio iv

Sanctus Servátius, ecclésiæ Tungrénsis episcopus, toto Christiáno orbe Ariána hæresi agitato, orthodoxa

doctrína et fidei puritate mire elúxit. Intérfuit Concilio Sardiénsi, ubi fides Nicænae Sýnodi confirmáta est. Contra Ariána impietátis assertóres, impiúmque Imperatórem Constantium iis faventem constantissimus perseverávit. Testátur sanctus Gregórius Turonénsis episcopus, Servátium fuisse virum eximie sanctitátis, vigiliis et jejúniis assidue vacántem.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Servátius a Magnéntio, qui, enecáto Constante Augusto, Impérium arripuerat, mittitur cum sancto Maximino Trevirénsi episcopo ad Constantium legátus. Alexandriam Ægypti urbem apúlsi, ambo a sancto Athanasio, ejúsdem urbis Episcopo, tamquam Præsules de Ecclesia Cathólica óptime mériti, honorifice excépti fuére. Intérfuit Servátius Concilio Ariminénsi, in quo cum Fæbádio episcopo Agennénsi pro fide cathólica fórtiter stetit. Ariánorum fraude ac dolo decépti, doctrinam spécie cathólicam, re vera Ariánam, professi quidem fuérunt: ast fraude dolóque detéctis, Ariánismum ácrius profligáru[n]t,

fidémque cathólicam fórtius propugnáru[n]t.

R. Pósuī adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Bárbaris Gálliam invadéntibus, Servátius civitati suæ métuens, lácrimis corporisque afflictationibus misericórdiam Dómini obsecrábat, ut pópulum suum a perfidórum nequítia tuerétur. Eándem ob causam ad Apostolorum limina intercëssor progréditur, ubi respónso cælesti dídicit, cladem ob pópuli delicta consummándam, se tamen illam non visúrum. Revérsus, suis ad pœniténtiam incitátis, paulo post Trajécti ad Mosam e víta sancte cessit, anno trecentésimo octogésimo quarto.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium pópulorum, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigiláte, de eodem Communi 2 loco.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio in Laudibus.

De S. Roberto Bellarmino Episcopo, Confessore et Ecclesiæ Doctore, fit Commemoratio tantum in Laudibus:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad errorum insídias repelléndas et Apostólicæ Sedis jura propugnánda beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem mira eruditóne et virtúte decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut nos in veritátis amóre crescámus et errántium corda ad Ecclesiæ tuæ redeant unitátem. Per Dóminum nostrum.

Et non legitur IX Lectio historica.

Die 15 Maji

S. ISIDORI AGRICOLÆ

Confessoris

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea, quæ hic habentur propria (m. t. v.).

De S. Joanne Baptista de la Salle Confessore fit Commemoratio tantum in Laudibus (Ant. Similábo eum, V. Amávit eum e I Vesperis), et non legitur IX Lectio historica.

Oratio

Da nobis, quæsumus, mi-
sericors Deus, beato Isi-
doro Agricolæ Confessore tuo
intercedente, superbe non sâ-
pere: sed ejus meritis et ex-
emplis placita tibi semper hu-
militate deservire. Per Dômi-
num nostrum.

In I Nocturno Lectiones Beâ-
tus vir, de Communi 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Isidorus Agricolæ prope Ma-
triturum Hispaniæ urbem, in
qua natus fuerat, mercède col-
lândis agris conductus, brevi
magnarum sibi virtutum eo in
exercitio uberrimam segetem
paravit. Admirabilis enim
Christi ac Sanctorum imita-
tor, numquam ad opus mane
se conferbat, nisi prius Dei
regnum studiose quæreret,
ecclesiâsque in ipsius ac Dei-
paræ honorem dicatas visita-
ret. Quare cum illius moram
agri dominus graviter ferret,
atque ex editiore loco qua-
dam die, ut eum liberius in-
creparet, Agricolam opperi-
rétur, binos Angelos candida
veste duplici boum jugo aran-
tes, mediûmque inter illos
Isidorum conspexit. Quo mi-
râculo vulgato, magno dein-
ceps honori tam apud herum,
quam apud ceteros homines
haberi cepit.

R. Honestum fecit illum
Dôminus, et custodivit eum
ab inimicis, et a seductôribus
tutavit illum: * Et dedit illi
claritatem æternam, allelûja.
V. Justum deduxit Dôminus
per vias rectas, et ostendit
illi regnum Dei. Et.

Lectio v

Caritate in pauperes adeo
flagravit, ut mercèdem,
quam laboribus parabat,
egentibus erogaret. Quin et-
iam cum aliquando ad com-
mune cum reliquis confratri-
bus prandium plurimos pau-
peres adduxisset, nihilque
aliud, prandio scilicet finito,
quam pulmenti partem sibi
reservatam reperisset, illam
vir Dei, fide singulari fretus,
ita distribuit, ut admirabili-
ter aucta iis omnibus alendis
saturandisque sufficeret. Il-
lud etiam inter cetera miran-
dum, quod per æstivos calô-
res ad exstinguendam in agro
sitim, aquæ potum hero fla-
gitante, cum nullibi scateret,
Isidorus stimulo, quem gerê-
bat, humo percussa, uberem
ex ea, et perennem ad hæc
usque tempora fontem elcivit.

R. Amavit eum Dôminus,
et ornavit eum: stolam gloriæ
induit eum, * Et ad portas
paradisi coronavit eum, alle-
lûja. **V.** Induit eum Dôminus
loricam fidei, et ornavit eum.
Et.

Lectio vi

Igitur sanctitate clarus, cum
ad ultimam senectutem
pervenisset, obdormivit in
Dômino, et in cœmetério
sancti Andréæ sepultus tam-
diu ibi jacuit, quoad cives de
ipsius corpore honestius in
ecclesiâ collocando divinitus
môniti, illud in loculo inte-
grum atque adeo incorrup-
tum invenerunt, ut ex eo sua-
vissimus odor, qui hac etiam
tempestate perdurat, efflaret.
Sacrum corpus in ecclesiâ
translatum, et in editiore lo-
co situm, máximis Deus mi-
râculis illustravit. Quorum
beneficentiam non semel tam
ipsa Matrîti civitas, quem et-
iam cetera Hispaniæ loca
ope ipsius implorata persen-
serunt. Quem postrêmo post
annos fere quadringentos fa-
ma sanctitatis, ac miraculis
illustrem, Gregorius decimus
quintus in Sanctorum núme-
rum réttulit.

R. Iste homo perfecit om-
nia, quæ locutus est ei Deus,
et dixit ad eum: Ingrédere in
requiem meam: * Quia te vi-
di justum coram me ex om-
nibus gentibus, allelûja. **V.**
Iste est qui contempsit vitam
mundi, et pervenit ad cælê-
stia regna. Quia. Glória Pa-
tri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Ev-
angelium Ego sum vitis vera, de
Communi Martyrum Tempore Pas-
chali 1 loco cum Responsoriis
de Communi Confessoris non
Pontificis.

Die 15 Maji

S. SOPHIÆ

Virginis et Martyris

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi Virginum
1 loco.

De S. Joanne Baptista de la
Salle Confessore lit Commemo-
ratio tantum in Laudibus, et non
legitur IX Lectio historica.

Oratio

Deus, qui inter cetera po-
tentiæ tuæ miracula et-
iam in sexu fragili victoriam
martyrii contulisti: concède
propitius; ut, qui beata Sô-
phiæ Virginis et Martyris
tuæ natalitia cõlumis, per ejus
ad te exempla gradiamur. Per
Dôminum nostrum.

Die 24 Maji

B. MARIÆ VIRGINIS

sub titulo

AUXILIUM CHRISTIANO-
RUMDuplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi Festorum
B. Mariæ Virginis præter ea,
quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Hymnus

Sape dum Christi pópulus
cruentis
Hostis infénsi premerétur ar-
mis,
Venit adjútrix pia Virgo cælo
Lapsa sereno.

Prisca sic Patrum monu-
ménta narrant,
Templa testántur spóliis opi-
mis

Clara, votivo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates liceat Mariæ
Cántici lætis módulis referre
Pro novis donis, resonánte
plausu
Urbis et Orbis.

Oh dies felix, memoránda
fastis,

Qua Petri Sedes fidei magi-
strum

Triste post lustrum réducem
beáta

Sorte recépit!

Virgines castæ, puerique
puri,

Géstiens clerus, populúsque
grato

Corde Reginæ celebráre cæli
Múnera certent.

Virginum Virgo, benedícta
Jesu

Mater, hæc auge bona: fac,
precámur,

Ut gregem Pastor Pius ad sa-
lútis

Pásqua ducat.

Te per æternos venerémur
annos,

Trínitas, summo celebránda
plausu;

Te fide mentes, resonóque
linguæ

Cármine laudent.

Amen.

V. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta, allelúja. **R.** Da
mihi virtútem contra hostes
tuos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ecce, Ma-
ría * erat spes nostra, ad
quam confúgimus in auxili-
um, ut liberáret nos, et venit
in adjutórium nobis, allelúja.

Oratio

Omnípotens et miséricors
Deus, qui ad defensió-
nem pópuli christiáni in bea-
tíssima Virgine Mariá perpé-
tuum auxilium mirabiliter
constituísti: concéde propíti-
us; ut tali præsidio muniti
certántes in vita, victóriam
de hoste maligno cónsequi
valeámus in morte. Per Dó-
minum nostrum.

AD MATUTINUM

Invit. Sancta Mariá, Dei
Génitrix Virgo, * Intercéde
pro nobis, allelúja.

Hymnus Sæpe dum Christi,
ut supra 41*.

In I Nocturno Lectiones Ego
sapiéntia, de **Communi**.

In II Nocturno

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Ex Serm. de 12 Stellis

Lectio iv

Veheménter quidem nobis,
dilectissimi, vir unus et
múlier una nocuére: sed grá-
tias Deo, per unum nihilómi-
nus virum et mulierem unam
omnia restaurántur, nec sine
magno fénore gratiárum. Et
quidem sufficere póterat Chri-
stus: siquidem et nunc omnis
sufficiéntia nostra ex eo est:
sed nobis bonum non erat,

esse hóminem solum. Cón-
gruum magis, ut adéset nos-
træ reparatióni sexus utér-
que. Jam itaque nec ipsa mú-
lier benedícta in muliéribus
vidébitur otíosa: inveniétur
équidem locus ejus in hac re-
conciliatióne. Opus est enim
mediatóre ad mediátorem
Christum: nec alter nobis úti-
lior quam Mariá. Crudélis
nímium mediátrix Heva, per
quam serpens antíquus pestí-
ferum étiam ipsi viro virus
infúdit: sed fidélis Mariá, quæ
salútis antidotum et viris et
mulieribus propinávit. Illa
enim ministra seductiόνis,
hæc propitiatiόνis; illa sug-
gessit prævaricatióne, hæc
ingéssit redemptiόνem. Quid
ad Mariám accédere trépidet
humána fragilitas? Nihil au-
stérum in ea, nihil terríbile;
tóta suávis est, ómnibus óf-
ferens lac et lanam. Revólve
diligéntius evangélicæ histó-
riæ sériem univérsam: et si
quid forte increpatórium, si
quid durum, si quod dénique
signum vel levis indignatiónis
occurrerit in Mariá, de cétero
suspectam hábeas, et accéde-
re vereáris.

R. Sicut cedrus exaltáta
sum in Líbano, et sicut cy-
préssus in monte Sion: quasi
myrrha elécta, * Dedi suavi-
tátem odóris, allelúja. **V.** Et
sicut cinnamómum et bálsa-
mum aromatizans. **Dedi.**

Lectio v

Quod si, ut vere sunt; ple-
na magis ómnia pietátis
et grátiae, plena mansuetú-
dinis et miséricórdiae, quæ
ad eam pèrinent, invéneris,
age grátias ei qui talem me-
diátricem benigníssima mise-
ratióne providit, in qua nihil
possit esse suspéctum. Dénique
ómnibus ómnia facta est,
sapiéntibus et insipiéntibus
copiosíssima caritáte debítri-
cem se fecit. Omnibus mise-
ricórdiæ sinum áperit, ut de
plenitúdine ejus accipiant uni-
vérsi, captivus redemptiόνem,
ager curatióne, tristis con-
solatióne, peccátor véniam,
justus grátiam, Angelus lætíti-
am. Ipsa prætérta non dis-
cutit mérita, sed ómnibus se-
se exorábilem, ómnibus cle-
mentíssimam præbet, ómni-
um dénique necessitátes am-
plíssimo quodam miserátur
afféctu. Ipsa est quondam a
Deo promíssa múlier serpén-
tis antíqui caput virtútis pede
contrítúra; cujus plane calcá-
neo in multis versútiis insi-
diátus est, sed sine causa.
Sola enim contrívit univér-
sam hæreticam pravitatém.
Contríti sunt insidiántes, con-
culcáti supplantatóres, con-
futáti derogatóres, et beatám
eam dicunt omnes generatió-
nes. Jam si Ecclésia lunæ in-
telligénda vidétur vocabulo,
habes mediátricem evidénter
expressam: Múlier, inquit,
amicta sole, et luna sub pédi-

bus ejus. Amplectámur Mariæ vestigia, et devotíssima supplicatióne beátis illius pedibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam, allelúja. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi

Ex publicis monumentis

Præsentissimum Deiparæ auxilium ad religiõnis hostes profligandos, sæpe pópulus christiánus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius quintus post insígnem victóriam, intercedente beatíssima Virgine, a Christiánis de Turcárum tyránnò apud Echínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eandem Reginam cælórum inter ália præcónia Auxilium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius séptimus impiórum consíliis et armis ex apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsertim Savónæ per annos

quinque, eoque ámplius fuisset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsus, ne Dei Ecclésiám régere posset, nullo símilibus persecutiõnis in priscis annálibus exémplo, inopinátò et præter ómnium expectatióne contígit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontificio sólio restituerétur. Quod et secúndo accidit, dum iterum commóto túrbine, ab Urbe discédens sacro comitánte cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei beneficio, cessante procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequiverat, áurea coróna insígnem Savónæ imáginem Deiparæ Virgínis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu propriúsque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius séptimus totiús evéntus íntime cóncius, cum intercessióne sanctíssimæ Dei Genitricis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christifidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reféret, in ejúdem Virgínis Matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum, solémne festum índixit perpétuo celebrándum

die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbátò étiam Officio próprio, ut tanti beneficii distincta et perénnis exstet memória, et gratiárum áctio.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicáverunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum, allelúja. **V.** Astitit regina a dextris tuis in vestítu deaurátò, circúmdata varietáte. **Et. Glória Patri. Unguéntum.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 27-28

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientie, consilium pietatis. Cælesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit: redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuimini quanto devotiois affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni ple-

nitudinem posuit in Maria: ut probe si quid spei in nobis est, si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quæ ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis precordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus, Deus noster, allelúja. **V.** Ora pro pópulo, intérveni pro cle-ro, intécede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implorant auxilium. **Quia.**

Lectio viii

In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebarris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiabas: Jesum tibi dedit mediatorum. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudiatur utique pro reverentia sua: Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinum, quod, licet factus sit homo, manserit tamen Deus.

Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed et pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

R. Beatum me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, alleluja. **V.** Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

Filii, hæc peccatorum sciala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? Potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper hæc inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus; nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus, fratres? Queramus gratiam, et per Mariam queramus. quia quod querit invenit, et frustrari non potest. Queramus gratiam, sed gratiam apud Deum: nam apud homines gratia fallax. Querant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiæ est quod hic su-

mus? Profecto misericordiam Domini est, quod non sumus consumpti nos.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Hymnus

Te Redemptoris Domini-
que nostri
Dicimus Matrem, speciosa
Virgo,
Christianorum decus, et le-
vamen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet infero-
rum,
Hostis antiquus fremat, et
minaces,
Ut Deo sacrum populètur ag-
men,
Suscitet iras.

Nil truces possunt furiæ
nocere
Mentibus castis, prece quas
vocata
Annuens Virgo fovet, et su-
perno
Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Pa-
trona,
Béllici cessat sceleris tumul-
tus,
Mille sternuntur, fugiuntve
turmæ,
Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in
Sione
Turris, arx firmo fabricata
muro,
Civitas David, clýpeis et aci-
Milite tuta.

Virgo sic fortis Domini po-
tenti
Dextera, cæli cumulata do-
nis,
A piis longe famulis repellit
Dæmonis ictus.

Te per æternos veneremur
annos,
Trinitas, summo celebranda
plausu;
Te fide mentes, resonoque
linguæ
Carmine laudent.
Amen.

V. Diffusa est gratia in lá-
biis tuis, alleluja. **R.** Propter-
ea benedixit te Deus in æ-
tèrnum, alleluja.

Ad Bened. Ant. Ad te, o
sancta Dei Génitrix, * clamá-
vimus, et per te venit Domini
auxilium nobis, alleluja.

Oratio

Omnipotens et misericors
Deus, qui ad defensionem
populi christiani in bea-

tissima Virgine Maria perpé-
tuum auxilium mirabiliter
constituisti: concede propiti-
us; ut tali præsidio muniti
certantes in vita, victoriam
de hoste maligno consequi
valeamus in morte. Per Dó-
minum nostrum Jesum Chri-
stum, Filium tuum: Qui tecum
vivit et regnat.

IN II VESPERIS

**Omnia dicuntur ut in I Vesperis
41*, præter Ant. sequentem.**

V. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata, alleluja. **R.** Da
mihi virtutem contra hostes
tuos, alleluja.

Ad Magnif. Ant. Sancta
Maria, * succurre miseris, ju-
va pusillanimes, réfove flébi-
les, ora pro pópulo, intérvieni
pro clero, intercède pro de-
voto femineo sexu: sentiant
omnes tuum juvamen, qui-
cúmque tuum sanctum impló-
rant auxilium, alleluja.

INDEX SUPPLEMENTI

	pag.
Georgii Mart. 23 Aprilis	36*
Isidori Agricola, Conf. 15 Maji	39*
Mariae B. V., Auxilium Christianorum. 24 Maji	41*
Pancratii Mart. 12 Maji	37*
Servatii Ep. et Conf. 13 Maji	38*
Sophiae Virg. et Mart. 15 Maji	41*

APPROBATIO

Concordat cum originalibus approbatis.

Osnabrugi, die 13 Augusti 1951

Nr. 178

† **Wilhelmus Archieppus.**

Eppus. Osnabrugens.

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 20 Novembris 1951

Joseph Franz

Vic. Gen.

Ratisbonæ, typis Friderici Pustet